

KIYIMIN NEDENİ...

uğur mumcu

Son günlerde, Ülkemizde yoğun bir teknik eleman ayına çıkılmıştır. Milliyetçi Cephenin hişına uğrayan birçok mühendis teker teker görevlerinden alınıp, yurdun uzak il ve ilçelerine sürülmektedir. Amaç açıktır: Teknik beyin gücünü korkutmak, sindirmek ve devlet'in bazı koltuklarına iş ve sermaye çevreleriyle içli dışlı olanları oturtmak.

Milliyetçi Cephe, iktidar koltuğuna el uzattığı günden bu yana, bakanlık kadroları, devlet olanaklarını iş çevrelerine akıtan mühendislerle doldurulmuştur. Geçenlerde bir dosyayı inceliyordum. Bir müteahhit, bir zamanlar yanında çalıştırdığı bir mühendisin işgal ettiği bakanlık koltuğunun altından, milyonlarca lira ihaleyi bir çırpıda üzerine alıyordu. Müsteşar da, yine aynı müteahhidin eski şantiye şefiydi.

İşte böyle kazanılıyor ihale...

Bakan eski adamın. Müsteşar şantiye şefin. Ondan sonra gelsin ihale şartnameleri, ondan sonra gelsin paralar...

Türkiye'de kapitalizmin çarkı böyle işliyor. Ya bu düzenden payını alacaksın, ya da yerden yere vurulacaksın. Yok başka çaresi.

Teknik eleman sorunu ülke sorunlarından soyutlanıp tek başına ele alınmaz şüphesiz ki. Sömürü çarklarına ayak uydurursanız, hiçbir sorunuz ol-

maz, üstelik gül gibi geçinirsiniz şu ölümlü dünyada.

Eğer bu sömürü düzenine karşıysanız, bunun için meslek odalarında örgütlenip kavgaya girmişseniz, birer birer seçilip, sürülürsünüz biryerlere.

Düzenin mantığı bu. Teknik gücü, bazı çevreleri zengin etmek için kullanacak düzen. Bununla çatışmaya girdin mi, bir kolayını bulup defterini dürüverirler adamın.

Bu sorunlara sadece "meslek" açısından bakarsanız:

Başbakan mühendis, Başbakan Yardımcısı mühendis, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı mühendis, Sanayi ve Teknoloji Bakanı mühendis, Bayındırlık Bakanı mühendis, bizim sorunlarımızı en iyi bu iktidar çözer... diye düşünebilirsiniz. Fakat konuyu sınıfsal ilişkilerin odağından izlerseniz, bir mühendis bürosu gibi, mühendislerle dolu bulunan Milliyetçi Cephe iktidarının mühendisleri neden ezmeye çalıştıklarını, bütün neden ve sonuçlarıyla yerli yerine oturtabilirsiniz.

Mühendis mühendise karşı, neden? Doktor doktora karşı, neden? Mimar mimara karşı neden? Avukat avukata karşı, neden?

Nedeni açık...

Mühendis var, emekçiden yana; mühendis var, patronun yana. Mimar var, iççiden yana; mi-

mar var, haramzade yalılarında diploma satar.

Teknik elemanlar bu sınıfsal bölünmeyle yerli yerlerini alıyorlar. Kavga bu. İktidar bakıyor: Eğer bir mühendis, kendi düzeninin işlemesine ya-rıyorsa, onu tutuyor, yükseltiyor, cebine paralar koyuyor.

Geri bıraktırılmış tüm ülkelerde böyle bu...

Sınıfsal çatışma, son günlerde, mühendis odaları çevresinde yoğunluğunu artırmışsa, devrimci Meslek Odalarında örgütlenmiş teknik elemanların, işlevlerini etkin biçimde yerine getirdiklerini söyleyebiliriz.

Dört dörtlük sağcı iktidarlarımız, oldum olası devrimci Meslek Odalarını hiç sevmeyenler. Sınıfsal kavgada, anayasal düzeni vargücüyü savunmada ülkenin öteki devrimci güçleriyle "dirsek teması" sağlayan mühendis odaları çoktandır "kara listelere" alınmıştır.

Şimdi de korkutmaya ve sindirmeye çalışıyorlar...

Devrimci kavga, örgütsüz olmaz. Meslek Odaları, bu ilkeyi en somut biçimde topluma maletmektedirler. Mühendisler, tüm teknik elemanlar, ancak bir devrimci yönetimde halka hizmet olanağını bulabileceklerdir.

0 günler için omuz omuza olalım...